

Р111/43

5693.

~~Р 610~~
~~292~~

ДАНИЦА.

ЗАБАВНИК

за годину

1827.

Библиотека

ЈОЦЕ ВУЈИЋА

у Сенту

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

В. Бр. 312

ДАНИЦА.

З А Б А В Н И К

за годину

1 8 2 7.

издао

Вук Стеф. Караџић,

Филозофије доктор, и учени друштва: Санкт-петербургскога вољнога љубитеља Руске Сло-весности, Браковскога, Тирингско - Саксонскога за истраживање ошач. старине, и Краљевско - Гетингскога член кореспонденци.

—
руга година.

Поклон

ЈОЦЕ ВУЈИТА из Се

УНИВЕРЗИТЕТ. БИБЛИОТЕКА

Б е ч у,

БЕОГРАД

у штампарији Јерменскога намастира.

1 8 2 7.

Лб10
292

I.

ОГЛЕД СРПСКОГА БУКВАРА.

ПРЕДГОВОР.

Што су гођ људи на овоме свијету изми-
сали, ништа се не може испоредити с пис-
мом. Пријашељу или званцу своме, који је на
далеко преко бијелог свијета, послаши мисли
своје на комаду аршије; читашти, што су
други писали прије двије илјаде година, и из-
писашти, да могу други послати неколико илја-
да година читашти; што је наука, која ум љуц-
ки гошова превазилази, и могло би се рећи,
да је онај, који је први њу измислио, био ви-
ше Бог, него човек. Писмо је отворило пут
уму љуцкоме, да се приближи к Богу по-
гућештву своме. Оно је измишљено, од прили-
ке, прије четири илјаде година; и послати
свога тешкога и чуднога постања тако је
ласно постало, да данас на свијету нема ни-
каква заната лакшега од њега; и тако се по
свијету размложило, да данас у Европи има
народа, у којима нема човека, да не зна чи-
тати и писати. Срби су овај дар Божиј при-

мили тек са законом ришћанским, прије иза-
ду година; и прем да се у нашим народним
пјесмама врло често књиге пишу и уче, опет
су у народу нашем још врло ријетки људи,
који знаду читати и писати! Што Срби
још слабо почињу књигу учити, и што је
још сва Српска књига у читању часловца и
псалтира, томе је криво много којешта: а-
ли што многи учи по двије и по три године
читати, па опет не може да научи, него
остане сврзело, томе су само криви
буквари и учитељи. Сваки прави и паметни
родољубац мора желети, да се и у нас бук-
вари начине и школе уреде према данашњем
вијеку; а онаке родољупце, који, „имајући рев-
ност, но не по разуму“, вичу, да се ништа
не поправаља, него све да остаје по старом
обичају, онаке, велим, ваља сажаљавати, и
молити се Богу, да би ји онаметнио и на пра-
ви пут извео. То је највећа разлика између
човека паметна, и између простака, што
паметан човек једнако жели и труди се, да
што боље научи или измисли, и да он буде
паметнији од својије стари, а његова ђе-
ца од њега; простак пак све је рад, да о-
стане, као што су му и стари били, а њего-
ва ђеца, као и он што је. Какав би јадан и
жалостан род људи и овај свијет био, да су

сви људи остајали онаки, као што су и њи-
ви стари били! Бог је само безумним живо-
тњињама усудио, да остају до вијека, као
што су им и стари били; а човека је одре-
дио, да се једнако учи, и све нараштај од
нараштаја паметнији да постаје. Што се гођ
људи по овој наредби Божјој већма труде и
напредују, то све срећнији и славнији поста-
ју; а што се гођ већма лијене и задржавају,
то наичнији на звјериње остају. Тако су
пред нама намахали Енглези и Французи, и мно-
ги други народи Европејски; тако су иза нас
заостаали многи дивљаци по Африци и по А-
мерици, који и данас живе голи по шумама
и једу љуцко месо сирово.

Да не узимамо за углед народе други
закона и племена, но ево Руса, који су с на-
ма једнога закона и племена. Они су прије
сто година, како су њихов језик и писмо од-
војили од црквенога језика и писма, познали,
да су и мена наши слова мешка и прешка
за учење читати; зато су они још онда по
њиховим школама шјесто аз, буки, вједи,
глагољ, добро, јест, живјете, зем-
ља, иже, како, људи, мисљете, наш,
он, покој, рци, слово, швердо, ферш,
хјер, черв, почели, учити: а, бе, ве,

ге, де, же, зе, і, ка, ел, ем, ен,
ω, пе, ер, ес, ше, еф, хе, че
Истина да је овако сто пута лакше научи-
ти читати; али ни ово још нијесу права и-
мена полугласни слова, јер, и. п. б не може
се читати бе, док се не метне предања е,
него је његов прави глас бѢ. Тако учитељ,
који је рад кога најлакше да научи чита-
ти, ваља да му не казује никака имена
слова, него само њихове гласове, које има-
ју у читању; па онда нема срицања, него,
како се познаду слова, одма се може чита-
ти. Тако може човек врло ласно за десет
дана научити читати! Ја сам то огледао
још прије неколико година у Бесарабији и у
Србији, и сад овђе у Бечу. Кад сам овако по-
чињао учити, подсмјевали су ми се многи,
који су по старом обичају научили читати;
но колика је моја радост била, кад сам про-
шавше године у Али (Halle), у ондашњој слав-
ној и на далеко чувеној сиротињској ку-
ћи, виђео, да њаде ђеце тако уче читати!
Желећи од свега срца, да би се учење
писма у народу нашем облакшало, написао
сам овај буквар, у коме су слова намјеште-
на по реду, како је кога глас најлакше изго-
ворити.

а е и о у
р с ш з ж ц ч џ
ш ћ д ђ л љ к г
в ф б п м н њ ј

1.

ае ао; ос ош од он оп ој ис из
иш им уд уз уш уб ум ај еј.

2.

са се си со су ва ви во да де
до би ша ше ши шо шу га го
ђа ђе ћа ће ћу за ли ко на не
ни но ну ње њи њу па пи по ма
ме ми му ја је ји.

3.

ба-ба, бе-ба, бо-ба, бу-ба, ба-ра,
ве-да, го-ра, ду-ша, зи-ма, же-на,
ја-је, јо-ва, ју-не, је-ло, ку-ћа,
ли-це, ло-за, лу-ка, љу-ди, љо-ке,
ма-ма, ма-ши, му-ња, на-ма, но-га,
њи-ва, па-ра, пе-ро, са-мо, се-бе,
со-ба, ра-на, ро-са, ру-ка, ша-ко,
ше-ле, ца-ру, ча-ша, че-ло, чи-ни,

чу-до, ша-ра, ши-ра, ше-ва, шу-
ма, ци-ца.

4.

а-ко, а-мо, е-во, е-но, е-шо, и-ва
и-за, и-ди, и-ли, и-ма, и-ћи, о-ба
о-во, о-ди, о-де, о-но, о-ко, у-ба
у-во, у-же, у-до, у-ћи, у-ћи, у-ка.

5.

бан бар без бяр боб бог бор бос
буд вас век вид вир вис воз вук
гај гој год гуњ дан дар дај дом
дуд ђак жар жир жуш зар зид зоб
зуб јад јаз јак јеж још јој југ кад
кас кос коњ кум куј лад лед лој
луб лук луч љеб љок љуш мак мед
мир мој моћ муж наш нај нов нож
њин пањ поп пун рад ред род рбј
рај сад сир сом суд шај тор шуђ
шуп ћуд ћук цар цер час чеп чун
шав шиб.

6.

ба-рем, ви-сок, го-лем, да-нак, ђа-

чић, жи-вац, за-јам, ја-дан, је-дан,
ја-вор, ју-гов, ко-сац, ла-буд, љу-
бав, ме-кан, мо-дар, му-чан, ни-зак,
по-пов, ра-дин, су-дац, шо-вар, ца-
рев, це-ров, ча-сак, чо-век, ша-рац,
ша-рен, бум-бар, муч-њак, куп-њак,
воћ-ка, већ-ма, мањ-ма.

7.

бо-со-ног, ве-се-љак, до-го-вор,
жи-во-шан, жи-во-ши-ња, ја-за-
вац, је-ди-нац, је-ди-ни-ца, ка-ло-
пер, ла-бу-дић, ла-бу-ди-ца, љу-
ба-ван, муш-ка-рац, на-ши-нац, ро-
ди-шељ, са-мо-во-љац, во-де-ни-
ца, во-де-ни-чар, во-де-ни-чи-
ште, по-бо-жан, ца-ре-вац, дан-
гу-ба, дан-гу-би-ши, ко-мид-ба,
ко-сид-ба, рав-ни-на.

8.

бра-на, вра-на, гра-на, гра-ђа дра-
го, зра-ка, кра-ва, мрав, мрак, мра-
ка, прав-да, срам, шра-ва, шраг, бре-

за, вре-ћа, гре-да, гри-ва, грив-на, гроб, гром, гру-да, дре-њи-на, зре-ло, кре-мен, мре-жа, пре-ђа, сре-ћа, шре-ћи, бри-га, бри-је-жа, дри-на, зри, кри, мри, при, шри, брод, броћ, број, дроб, кро-пи-ши, про-ћи, шроп, брус, врућ, друг, кру-на, шруд, прущ.

9.

бла-го, вла-га, вла-да, гла-ва, глад, гљи-ва, дла-ка, зла-шо, клас млад, млаз, млак, плав, плач, сла-ва, са-бља, зе-мља, кљук, кљун, кључ, кле-ши, бле-ка, где-дај, кло-ња, кло-бук, зло, плуг, слу-га, сло-га, глув, пло-ча, гло-ба, бли-зу, клин, пли-ва, пљу-ван-ка, бје-жи, вје-ра, дје-ца, зје-ни-ца, мје-ра, пје-на, рје-чиш, пе-рје, пе-рја-ни-ца, сје-ме, сјај-но, шје-ме, о-ру-жје, по-ду-шје, на-ру-чје, су-ди-ја, о-лу-ја, спа-се-ни-је.

10.

сва, све, сви, свак, свој, свла-чи-
ши, свра-ка, скош, скок, скра-си-
ши, скроб, сма-ми-ши, сми-сли-
ши, смо-ла, смуђ, смла-чи-ши,
смрад, смре-ка, сна-га, сне-би-
ва-ши-се, сни-ши, сноп, сње-жан,
спа-ва-ши, спе-ча-ди-ши, спи-ри-
ни, спо-мен, спу-чи-ши, сплав,
спле-сти, спра-ва, спре-га, спро-ћу,
спа-ши, сте-ћи, спид, спог, стуб,
гост, мост, сваст, сласт, раст,
ра-дост, спра-на, спре-а, сприц,
спрук, спвар, спвор, зба-ци-ши,
зби-ла, збор, збу-ни-ши, збра-ши,
зва-ши, зве-ка, зви-жда-ши, зво-но,
зга-зи-ши, зго-да, згло-би-ши, згра-
да, згру-ва-ши, са-зда-ши, грозд,
здрав, здо-би-ши, змај, зми-ја,
зна-ши, зној, жбан, жва-ле, жган-ци,
жде-ра-ши, дужд, ждра-ло-ви,
ждри-је-ло, жли-ца, жље, жми-ра-

ши, жму-ри-ши, жње-ши, ква-сац,
 квар, кве-ка, кво-чка, кметш, кнез, кња-
 га, швар, швор, швој, шка-ши, пла-
 чи-ши, цваш, цви-јеш, чва-рак, чво-
 рак, чкаљ, члан, чма-ва-ши, чпаг, шви-
 гар, шко-ла, шкло-ца, шкри-па,
 шљи-ва, штап, ште-не, шшип, што,
 шпу-ка, пришш.

11.

бр-бла, брв-но, бр-гља, бр-до, брз,
 брк, бреш, брч-ну-ши, вр, врг, вр-ба,
 врб-љак, врв-ца, вр-да-ши, вр-зи,
 врн-ча-ни-ца, вр-ста, вр-шид-ба,
 гр-до-ба, грк, грм, гр-ло, грч др-
 во, др-жи, др-ма-ши, др-ну-ши-се,
 дрш-ка-ши, жр-вањ, зр-но, зрњ-ка-
 ши, зрн-це, кр-бу-ља, крв, креш,
 крш, крш, мр-ва, мрв-ке, мрк, мрс,
 пр-ви, пр-жи-ши, пр-зни-ца, пр-љи-
 ши, преш, прш, р-баш, р-вач, р-ђа
 р-за-ши, р-ка-ши, р-ња-ши-се, р-
 па, рш, рш-ни-ца, р-чак, срб, ср-

баљ, ср-бин, ср-бљин, ср-би-ја, срг,
ср-диш, срп, ср-це, ср-ча, скр-ши-
ши, смрш, смр-ви-ши, свр-ши-ши,
спрв, спр-ви-на, спр-мен, спр-њи-
ка, шр-бу, шр-за-ши, шрк, шрм-ка,
шри, шр-ска, шврд, црв, цр-ква, црп-
спи, чврст, шкр-ге, шкр-гуш.

12.

ко ради, бог не брани.
порадивши бог ће даши.
беспослица је маши свију гријова и
прошње; а радња је маши среће.
ко се брине за туђе послове, сам
своје заборави.
млоги човек није назадан богом, већ
собом.
бог ником дужан не остаје.
бог не плаћа сваке суботе.
ради, као да ћеш сто година живи-
ти; а моли се богу, као да ћеш
сјупра умријети.

боље је поклизнуши ногом, него је-
зиком.

у лажи су крашке ноге.

у лажи је блиско дно.

ко један пуш слаже, други пуш му
се не вјерује ако и истину каже.

и криво сједи, а право реци.

ако правда не поможе, кривда не ће
помоћи.

опшето проклето.

ко зло чини, нек се добру не нада.

ко добро чини, не ће се кајати.

ко другоме јаму копа, сам ће у њу
пасти.

завист сама себе једе.

признаш грије пола је опроштен.

лијепа ријеч гвоздена враћа опшора.

ко шебе каменом, ни њега љебом.

не враћај зло за зло, ни псовку за
псовку.

цигани се псују.

ко у један пут много иште, с празном се торбом кући врати.

ко оће веће, изгуби и оно из вреће. ко не зна на орау, не зна ни на шовару.

боље је поштење у сиромаштву, него богатство без поштења.

здравље је највеће богатство.

рука руку пере, а образ обадвије.

што нијеси рад да ти други људи чине, не чини ни ти ни коме; а што желиш да теби други људи чине, чини и ти свакоме.

13.

Обичај је, да се на ђекојим мјестима сваке ријечи, а ђекоје ријечи на сваком мјесту, почињу с великим словима; а ђекоја су велика слова мало друкчија од мали, зато се и она ево овђе постављају, и то у сшаром реду, као што у броју иду једно за другим:

А	Б	В	Г	Д	Ђ	Е	Ж	З	И
а	б	в	г	д	ђ	е	ж	з	и
Ј	К	Л	Љ	М	Н	Њ	О	П	Р
ј	к	л	љ	м	н	њ	о	п	р
С	Т	Ђ	У	Ф	Х	Ц	Ч	Џ	Ш
с	т	ђ	у	ф	х	ц	ч	џ	ш

14.

Славенска или Ћирилова слова,
која су у нашим црвеним књигама:

А а, аз,	а.	А а, људи,	а.
Б б, буки,	б.	М м, мисљеше,	м.
В в, вједи,	в.	Н н, наш,	н.
Г г, глагољ,	г.	О о, он,	о.
Д д, добро,	д.	П п, покој,	п.
Ђ ђ, јест,	е, је.	Р р, рци,	р.
Ж ж, живјеше,	ж.	С с, слово,	с.
З з, зјело,	з.	Т т, тврдо,	т.
З з љ, земља,	з.	У у, уѣ,	у.
И и, иже,	и.	У у оу, у,	у.
І і, и,	и.	Ф ф, ферт,	ф.
К к, како,	к.	Х х, хјер,	х.

Ѡ ѡ, ом,	ом.	Ю ю, ју,	ју.
Ц ц, ци,	ц.	Ѧ ѧ, јус,	
Ч ч, черв,	ч.	Ѣ ѣ, о,	о.
Ш ш, ша,	ш.	И ѣ, ја,	ја.
Щ щ, шта(шча), што, шч.		Ѧ ѧ, ја,	ја.
Ъ њ, јер,		Ѣ ѣ, кси,	кс.
Ы ы, јери,	и.	Ѣ ѣ, пси,	пс.
Ь њ, јер,		Ѣ ѣ, шипа,	ш.
Ѣ ѣ, јаш,	је.	У у, ижица,	и, в.
Є, је,	је, е.		

Код ови слова ваља узети на ум:

1) є стоји само у сриједи и на крају; и прем да се зове ј е с ш, али се само послије самогласни слова чита је, а послије полугласни свагда е, н. п. спасеніе, мое, рече, тѣне, младенецъ.

2) ї слишном састављено са и (иї) кад дође послије и, онда се и чита њи, н. п. горній, вечерній, кланжній.

3) л по имену ваљало би да у читању значи љ; а по значењу ваљало би да се зове луди.

4) љ не значи данас ништа, него само онако стоји на крају ријечи последије полугласни слова.

5) њ у ђекојим ријечма кад стоји последије л и н, онда се л чита као љ, а н као њ, н. п. оучитељ, коњ; а последије оспали слова, као у ђекојим ријечма и последије л и н (н. п. соль, печаль; елень, аминь), ни оно не значи ништа.

6) љ, ю, љ кад стоје последије л и н, онда се л чита као љ, а н као њ, а љ као е, ю као у, љ као а, н. п. љто, нынљ; любѣти, божиню; земљљ, божинљ.

7) љ у данашњим књигама не налази се као слово, него само у скарама.

8) љ у ђекојим се ријечма чита као и, н. п. муро; а у ђекојим као в, н. п. Павелљ.

9) љ у почетку се чита као је, н. п. еминь, елень, есть; а кад је у сриједи (последије полугласни слова), онда се чита као е.

15.

Многе су ријечи у црвеним књи-
гама сираћене (под шиплама), од ко-
ји се овђе додају најобичније у наше
вријеме:

(чита се)		(чита се)	
Аѣггъ	ангел	Влѣца	владичица
Аѣгскій	ангелски	Влѣство	владиче-
Архаѣггъ	архангел		ство
Архаѣгл-	архангел-	Воскрѣнїе	воскресе-
скій	ски		није
Апѣлъ	апостол	Гдѣ	господ
Апѣскій	апостолски	Гдѣство	господство
Бгѣ	бог	Гдннѣ	господин
Бжтво	божество	Гднѣ	господеъ
Блженѣ	блажен	Гдрѣ	господар
Блгвенѣ	благосло-	Гпѣжа	госпожа
	вен	Глѣ	глагол
Бгѣблгт-	богобла-	Дхѣ	дух
ный	годашни	Дхѣбннн	духовни
Блгтъ	благодат	Двѣ	давид
Блѣ	владика	Двѣца	дјевица

	(чита се)		(чита се)
АѢТКО	дјевство	Мрѣть	мудрост
Анѣ	день	Мѣтва	молитва
Аша	душа	Мѣти	мапи
Вѣкпѣ	јерископ	Мѣсть	милост
Еѡліе	јевангелије	Мѣрдіе	милосер-
Еѡлість	јеванге-		дије
	лисп	Мѣтына	милоспи-
Естѣво	јестество		на
Інаѣ	исраиѣ	Мѣра	марија
Інаскій	исраиѣски	Мѣць	мјесјац
Інѣ	исус	Мѣчнкѣ	мученик
Іерлимѣ	јерусалим	Мѣцѣ	младенец
Крѣть	крест	Нѣбо	небо
Крѣщеніе	креште-	Нѣбный	небесни
	није	Нѣтъ	ниѣ
Крѣтъ	крешпитель	Нѣла	недјела
Люкомѣ	любо-	Нѣшь	наш
	мудр	Оѣць	ошец
Люсвій	људски	Оѣчь	ошеч
Мѣ	мудр	Оѣство	ошечество

(чита се)		(чита се)	
премѣрствѣ	прему- дрост	смѣртъ	смерт
		сѣва	слава
прѣрокъ	пророк	сѣрце	сердце
прѣтеча	предшеча	сѣтъ	свѣшитель
прѣшо	присно	тѣтъ	присвѣш
прѣтъ	пресвѣш	тѣтоѣ	присвѣшоје
прѣтоль	престол	тѣца	проица
прѣвенъ	преподо- бен	тѣченъ	проичен
		сѣчѣтъ	учитель
прѣвнъ	праведен	сѣчѣнкъ	ученик
пнѣлникъ	понедѣл- ник	сѣчѣнскѣ	ученичск
рѣтво	рождество	хѣтѣсъ	христос
рѣтвенъ	рожде- ствен	хѣтовъ	христов
		хѣтѣаннѣ	христиан- нин
сѣтъ	свѣш.	цѣрь	цар
сѣенникъ	свѣштен- ник	цѣтво	царство
		цѣкѣн	царски
сѣнце	солнце	цѣца	царица
сѣртъ	спраш	цѣковъ	церков

(чита се)	(чита се)
Члкъ чедовјек	чтнй чеспни
члчь чедовјеч	чтнѣйшй чеспнѣеј-
члчскій чедовјечески	ши
чтъ чесп	чтота чиспоша

16.

СѸМВОЛЪ ПРАВОСЛАВНЫА ВѢРЫ.

ВѢРЮ во єдинаго Б҃га Оцѣ вседержите-
ла, творца нѣбъ и земли, видимымъ же
всѣмъ и невидимымъ. И во єдинаго Г҃ла
И҃са Хр҃та, С҃на Б҃жїа, єднороднаго, нже
ѿ Оцѣ рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ. Свѣ-
та ѿ свѣта, Б҃га истинна, ѿ Б҃га истинна,
рожденна, не сотворенна, єдиносѣцина Оцѣ,
имже вса быша. Насъ ради члкъ, и наше-
го ради сп҃сенїа, сшедшаго съ нѣбъ, и во-
плотнѣвшагоса ѿ Д҃ха с҃та, и Мр҃їи дѣвы, и
вочлѣвчшася. Распятаго же за ны при Пон-
тїйствѣ Пїлатѣ; и страдавша, и погребе-
на, и воскр҃шаго въ третїй день по писа-
нїемъ. И возшедшаго на нѣба, и сѣдѣща

шдснѣю Оца. И пакн грядѣщаго со славою,
свднги живымъ и мертвымъ, егшже црѣт-
вѣю не кѣдетъ конца. И въ Дѣа стѣго, Гда,
животворящаго, нже ѿ Оца нсходѣщаго,
нже со Оцемъ и Сномъ спокланѣема, н
славима, глаголавшаго пророки. Во единѣ
ствѣю сокорнѣю, н аплскѣю Црковѣ. Исповѣ-
дѣю единю крещеніе, во оставленіе грѣхшвъ.
Чаю воскрнѣн мертвыхъ. И жизни кѣдѣща-
го вѣка. Амннѣ.

17.

МОЛИТВА ГОСПОДНА.

Оче нашъ, нже еси на нѣсѣхъ, да
свѣтитса нма твое, да прѣдетъ црѣтвѣе
твое, да кѣдетъ вола твоя, еко на нѣ-
ен, н на земли. Хлѣбъ нашъ насѣщный,
даждь намъ днесъ. И остави намъ долги
наша, екоже н мы оставлѣемъ должни-
комъ нашимъ. И не введи насъ во искуше-
нїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Еко твое есть црѣтво, н сила, н сла-
ва во вѣки, амннѣ.

Знаци броја.

црквени	обични	латински	значи
А	1	I	један
В	2	II	два
Г	3	III	три
Д	4	IV	четири
Е	5	V	пет
Ж	6	VI	шест
З	7	VII	седам
И	8	VIII	осам
Ј	9	IX	девет
К	10	X	десет
Л	11	XI	једанаест
М	12	XII	дванаест
Н	13	XIII	тринаест
О	14	XIV	четрнаест
П	15	XV	петнаест
Р	16	XVI	шеснаест
С	17	XVII	седамнаест
Т	18	XVIII	осамнаест
У	19	XIX	деветнаест
Ф	20	XX	двадесет
Х	21	XXI	двадесет и један
Ц	22	XXII	двадесет и два

прѣ- вѣнн	обич- нн	латин- скн	значи
КГ	23	XXIII	двадесет и три
КА	24	XXIV	двадесет и чет.
КБ	25	XXV	двадесет и пет
КВ	26	XXVI	двадесет и шест
КЗ	27	XXVII	двадесет и сед.
КН	28	XXVIII	двадесет и осам
КД	29	XXIX	двадесет и дев.
30	30	XXX	тридесет
40	40	XL	чепрдесет
50	50	L	педесет
60	60	LX	шесет
70	70	LXX	седамдесет
80	80	LXXX	осамдесет
90	90	XC	деведесет
100	100	C	сто (стошина)
200	200	CC	двѣста
300	300	CCC	триста
400	400	CD	чешири стошине
500	500	D	пет стошина
600	600	DC	шест стошина
700	700	DCC	седам стошина
800	800	DCCC	осам стошина
900	900	CM	девет стошина
1000	1000	M	иљада

19.

Један пуш један.

1	пуш	1	чини	1	5	пуша	5	чини	25
2	—	2	—	4	5	—	6	—	30
2	—	3	—	6	5	—	7	—	35
2	—	4	—	8	5	—	8	—	40
2	—	5	—	10	5	—	9	—	45
2	—	6	—	12	5	—	10	—	50
2	—	7	—	14	6	пуша	6	чини	36
2	—	8	—	16	6	—	7	—	42
2	—	9	—	18	6	—	8	—	48
2	—	10	—	20	6	—	9	—	54
3	пуш	3	чини	9	6	—	10	—	60
3	—	4	—	12	7	пуша	7	чини	49
3	—	5	—	15	7	—	8	—	56
3	—	6	—	18	7	—	9	—	63
3	—	7	—	21	7	—	10	—	70
3	—	8	—	24	8	пуша	8	чини	64
3	—	9	—	27	8	—	9	—	72
3	—	10	—	30	8	—	10	—	80
4	пуша	4	чини	16	9	пуша	9	чини	81
4	—	5	—	20	9	—	10	—	90
4	—	6	—	24					
4	—	7	—	28					
4	—	8	—	32					
4	—	9	—	36					
4	—	10	—	40					